

XXIII.

Forslag til Lov

om

tvungen Forsikring af Slagtedyr.

(Fremst i Folketinget den 5te Oktober 1900 af Landbrugsminister Friis.)

§ 1.

Kvæg, Faar og Svin, som slagtes i Statens Slagterier saavel som i kommunale eller Andels-Slagterier, hvor Statskontrol eller dermed ligestillet kommunal Kontrol i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Rødkontrol m. m. er etableret, skulle forsikres imod Tab ved Kassation (herunder Røgning ved offentlig Foranstaltning, Affmeltning eller Destruktion) eller ved Anbringelse af det i fornævnte Lovs § 4, 2det Stykke, omhandlede Mærke. — Der oprettes særskilte Forsikringsafdelinger for Kvæg, for Faar og for Svin.

Udelukket fra Forsikring er:

1. Slagtedyr, som ved Dyrslægeeftersynet før Slagtningen vise sig øjensynlig syge eller saa afmagrede, at de af den Grund ikke kunne forshnes med Eksportmærke.
2. Slagtedyr, der i Henhold til andre Love beordres slagtede af det offentlige mod Erstatning.
3. Slagtedyr, der i Løbet af den sidste Maaned ere indførte fra Udlandet.

Dobbeltforsikring af Slagtedyrene saavel som forsætlig Tilfidsættelse af Slagtehusreglementets Bestemmelser medfører Fortabelse af Retten til Erstatning.

§ 2.

Tegning af Forsikringen i Henhold til § 1 sker ved det pæægældende Slagteri under Statens Garanti. Slagteriet oppebærer den fastsatte Præmie og udbetaler de faldende Erstatninger. Ved Ugangen af hvert Kvartal tilstilles der Landbrugsministeren et behørig dokumenteret Regnskab over Indtægter og Udgifter Assurancen vedrørende. Viser det sig herefter, at Slagteriet er kommet til at staa i Forfald, bliver dette at refundere af Statskassen. Viser Marsregnskabet Overskud, bliver dette at indbetale til Statskassen. I øvrigt ordnes det nærmere med Hentyk til Forretningsgangen, Gjernes Forpligtelser til at give Oplysninger, Midlernes Forrentning m. v. samt eventuel Sikkerhedsstillelse ved Reglementer udsærdigede af Landbrugsministeren.